

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Sandnerové a soudkyň Mgr. Ivety Postulkové a JUDr. Petry Kamínkové ve věci

žalobkyně: **R. H.**, narozena dne X
bytem X
zastoupena advokátem JUDr. Pavlem Pileckým
sídlem Těšnov 1163/5, 110 00 Praha 1

proti
žalovanému: **Zeměměřický a katastrální inspektorát v Praze**
sídlem Pod sídlištěm 1800/9, 182 11 Praha 8

za účasti
osob zúčastněných na řízení: I) **PaedDr. J. J.**, narozena dne X
bytem X
II) **Mgr. J. F.**, narozena dne X
bytem X

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 12. 2020 č. j. ZKI PR-O-82/967/2020-7,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 12. 2020 č. j. ZKI PRO-O-82/967/2020-7 se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši 13 200 Kč do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobkyně JUDr. Pavla Pileckého, advokáta.
- III. Osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Podanou žalobou se žalobkyně domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí, kterým žalovaný potvrdil usnesení Katastrálního úřadu pro hlavní město Prahu, Katastrální pracoviště Praha (dále též „katastrální úřad“) ze dne 14. 8. 2020 č. j. OR-1007/2012-101/148. Tímto usnesením katastrální úřad zastavil řízení o návrhu osoby zúčastněné na řízení ad I) na opravu chyby v katastru nemovitostí ve věci evidence věcného břemene spočívající v právu chůze a jízdy přes pozemky v k. ú. X a to parc. č. XA a XB, ve prospěch pozemků parc. č. XC, XD a XE, podle § 66 odst. 1 písm. g) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále též „správní řád“).
2. Žalobkyně vlastní pozemky parc. č. XD a XE (zapsané na LV YA), které sousedí s pozemky ve vlastnictví osob zúčastněných na řízení parc. č. XA a č. XB (zapsané na LV YB), vše v k. ú. X (vlastníkem pozemku parc. č. XC, zapsaného na LV YC, je pan Ing. L. N., který se v soudem poskytnuté lhůtě nepřihlásil do předmětného řízení, pozn. soudu). Mezi žalobkyní (a Ing. L. N.) a osobami zúčastněnými na řízení panuje dlouhodobý spor, zda, resp. v jakém rozsahu, jsou osoby zúčastněné na řízení povinny snášet věcné břemeno (služebnost chůze a jízdy) ve prospěch pozemků žalobkyně (a pozemku parc. č. XC ve vlastnictví pana Ing. L. N.).
3. Žalobkyně v jediném žalobním bodu namítá nezákonnost napadeného rozhodnutí, jelikož se správní orgány neřídily závazným právním názorem v rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 11. 12. 2019 č. j. 14 A 56/2017-61, který zrušil předchozí rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 7. 2017 č. j. ZKI PR-O-70/427/2017-6. Tento rozsudek žalobkyně i žalovaný napadli kasační stížností, o níž ke dni podání žaloby Nejvyšší správní soud nerozhodl. Podle žalobkyně žalovaný porušil základní zásady činnosti správních orgánů, a to zásadu, že správní orgán uplatňuje svou pravomoc pouze k těm účelům, ke kterým mu byla zákonem nebo na základě zákona svěřena, a v rozsahu, v jakém mu byla svěřena.
4. Žalovaný v písemném vyjádření navrhl žalobu jako nedůvodnou zamítnout. Odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí a doplnil, že v rámci občanskoprávních soudních řízení bylo již v celém rozsahu původního návrhu na opravu chyby meritorně rozhodnuto, proto se ztotožnil s katastrálním úřadem, že se řízení o opravě chyby stalo zjevně bezpředmětným. Poukázal na rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 11. 12. 2019 č. j. 14 A 56/2017-61, ze kterého vyplývá, že spornou otázku mezi žalobkyní a osobami zúčastněnými na řízení může vyřešit civilní soud ve sporném řízení, nejedná se o opravu zjevných chyb. Žalovaný uvádí, že návrhem z roku 2012 se osoba zúčastněná na řízení ad I) domáhala, aby katastrální úřad provedl výmaz chybného zápisu věcného břemene – práva chůze a jízdy, které ji tížilo na pozemcích parc. č. XA a č. XB ve prospěch pozemků parc. č. XC (vlastník p. Ing. N.), XD a XE (vlastnice žalobkyně). Katastrální úřad po prošetření vymazal toto věcné břemeno a zapsal na list vlastnictví číslo YC do části B1 (jiná práva) oprávnění z věcného břemene převzaté z pozemkové knihy, služebnost chůze a jízdy dle č. 32477/1932. K tomuto věcnému břemeni není v katastru nemovitostí u povinných nemovitostí, pozemků parc. č. XA a XB evidováno odpovídající věcné břemeno. S tímto postupem byl vysloven ve stejném roce 2012 nesouhlas. Ke spornému řízení mezi žalobkyní a osobami zúčastněnými na řízení konstatoval, že rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 30. 6. 2004 č. j. 11 C 384/2001-143 bylo rozhodnuto o rozsahu věcného břemene chůze a jízdy vzniklého na základě tržové smlouvy č. j. 2193/22. Rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 5 č. j. 9 C 487/2007-741 ve spojení s rozsudkem Městského soudu v Praze č. j. 19 Co 39/2014-770 byla zrušena služebnost cesty zahrnující právo chůze a jízdy zatěžující pozemek parc. č. XB ve prospěch pozemků parc. č. XD a XE. Rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 5 č. j. 9 C

487/2007-1220 ve spojení s rozsudkem Městského soud v Praze č. j. 19 Co 30/2019-1251 byla zamítnuta vzájemná žaloba na určení, že služebnost cesty zahrnující právo chůze a jízdy zatěžující pozemek parc. č. XA, ve prospěch pozemků parc. č. XD a XE, vážne na vymezené části pozemku č. XA v rozsahu geometrického plánu č. 2013-10/2003. Důvodem zamítnutí vzájemné žaloby bylo, že došlo k trvalé změně vyvolávající hrubý nepoměr mezi zatížením služebné věci a výhodou panujících pozemků. Věcné břemeno zatěžující pozemky parc. č. XA a XB bylo zřízeno v době, kdy jiná přístupová cesta k pozemkům žalobkyně neexistovala. Vybudováním komunikace III. třídy na pozemku parc. č. ZA v roce 1977 a následně na pozemcích parc. č. ZB, ZC a ZD došlo ke změně a žalobkyně může užívat ke své nemovitosti dvě cesty způsobilé k jízdě vozidlem i chůzí. Služebnost zatěžující pozemek osob zúčastněných na řízení vede okolo jejich rodinného domu, kde je uspokojována bytová potřeba jejich a členů jejich rodin.

5. Osoby zúčastněné na řízení v písemném vyjádření k žalobě shodně navrhlly zamítnutí žaloby a uvedly, že k jejich pozemkům parc. č. XA a XB nejsou evidována žádná věcná břemena, ani nebyla předložena listina, která by opravňovala žalobkyni jejich pozemky používat. Připojily usnesení Ústavního soudu ze dne 22. 9. 2020 sp. zn. I. ÚS 2235/20, podle nichž z něj vyplývá, že Ústavní soud neshledal na závěrech obecných soudů nic ústavně nekonformního.
6. Ze správního spisu vyplývají tyto podstatné skutečnosti.
7. Dne 14. 5. 2012 osoba zúčastněná na řízení ad I) podala katastrálnímu úřadu návrh na opravu chyby v katastrálním operátu. Domáhala se, aby katastrální úřad vymazal z LV YB spornou služebnost, v té době evidovanou k tíži obou dotčených pozemků osob zúčastněných na řízení ve prospěch pozemků žalobkyně.
8. Dne 6. 9. 2012 katastrální úřad pod zn. OR-1007/2012-101/37 vydal oznámení o provedení opravy chyb v údajích v katastru nemovitostí. Na LV YB (osob zúčastněných na řízení) a na LV YA (žalobkyně) vymazal spornou služebnost (body 1 a 5), na LV YB současně vyznačil poznámku, že na LV YC je evidováno (jednostranné) právo z věcného břemene k tíži příslušných pozemků (bod 2). Opravu odůvodnil tím, že dosavadní zápisy věcného břemene a jemu odpovídajícího práva nejsou v souladu se zápisy v pozemkové knize. Věcné břemeno (zatížení pozemků osob zúčastněných na řízení) nebylo v příslušných knihovních vložkách pozemkových knih vůbec zapsáno. Právo z věcného břemene nebylo zapsáno ve prospěch pozemků žalobkyně. S tímto oznámením žalobkyně nesouhlasila.
9. Dne 6. 3. 2014 katastrální úřad rozhodnutím č. j. OR-1007/2012-101-54 pod výrokem 1. nevyhověl nesouhlasu žalobkyně, s tím, že se jednalo o opravu chyby podle § 36 odst. 1 písm. a) zákona č. 256/2013 Sb., o katastru nemovitostí (dále též „katastrální zákon“), současně pod výroky 3. a 4. deklaroval, že i po právní moci daného rozhodnutí budou příslušné zápisy evidovány v podobě podle provedené opravy. Rozhodnutí odůvodnil shodně jako oznámení ze dne 6. 9. 2012. Proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně odvolání.
10. De 24. 9. 2014 žalovaný rozhodnutím č. j. ZKI PR-O-108-891/2014-5 (v pořadí prvním) zrušil rozhodnutí katastrálního úřadu ze dne 6. 3. 2014 č. j. OR-1007/2012-101-54 a věc mu vrátil k dalšímu řízení s pokyny k doplnění spisového materiálu.
11. Dne 25. 6. 2015 katastrální úřad rozhodnutím č. j. OR-1007/2012-101 pod výrokem 1. nevyhověl nesouhlasu žalobkyně, s tím, že se jednalo o opravu chyby v katastrálním operátu

podle § 36 odst. 1 písm. a) katastrálního zákona, současně pod výroky 3. a 4. deklaroval, že i po právní moci daného rozhodnutí budou příslušné zápisy evidovány v podobě podle provedené opravy. Rozhodnutí odůvodnil shodně jako rozhodnutí ze dne 6. 3. 2014 a doplnil, že vycházel z listinných podkladů, které uvedl. Proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně odvolání.

12. Dne 4. 8. 2016 žalovaný rozhodnutím č. j. ZKI PR-O-57/479/2016-14 (v pořadí druhým) rozhodnutí katastrálního úřadu ze dne 25. 6. 2015 č. j. OR-1007/2012-101 zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení s obdobnými pokyny jako v rozhodnutí ze dne 24. 9. 2014.
13. Dne 18. 11. 2016 katastrální úřad usnesením č. j. OR-1007/2012-101 řízení přerušil do doby, než bude rozhodnuto o žalobě na určení rozsahu služebnosti, projednávané Obvodním soudem pro Prahu 5 v řízení vedeném pod sp. zn. 9 C 487/2007. Proti tomuto rozhodnutí podaly osoby zúčastněné na řízení odvolání.
14. Dne 24. 1. 2017 žalovaný rozhodnutím č. j. ZKI PR-O-117/1069/2016-6 usnesení katastrálního úřadu o přerušení řízení ze dne 18. 11. 2016 č. j. OR-1007/2012-101 zrušil a zavázal katastrální úřad, aby ve věci rozhodl s tím, že postup podle § 36 odst. 1 katastrálního zákona slouží toliko k tomu, aby evidované údaje byly uvedeny do souladu s obsahem listin, které má katastrální úřad k dispozici. Předmětné řízení neslouží ke zjištění existence (rozsahu) věcného břemene. Rozhodnutí soudu v řízení o příslušné žalobě bude podkladem k provedení zápisu věcného břemene (v určeném rozsahu) vkladem bez ohledu na výsledek nynějšího řízení o opravě chyby.
15. Dne 11. 4. 2017 katastrální úřad rozhodnutím č. j. OR-1007/2012-101-125 pod výrokem 1. nevyhověl nesouhlasu žalobkyně, s tím, že se jednalo o opravu chyby v katastrálním operátu podle § 36 odst. 1 písm. a) katastrálního zákona, pod výrokem 2. deklaroval, že po právní moci daného rozhodnutí nebude v katastru nemovitostí evidováno na LV YB jednostranné oprávnění z věcného břemene. V odůvodnění uvedl, že stav zápisů ohledně věcného břemene před opravou z roku 2012, i po ní, neodpovídal obsahu sbírky listin katastru nemovitosti. Ke změnám v zápisech týkajících se sporné služebnosti následně došlo na základě žádosti žalobkyně (ze dne 5. 12. 2000), kdy katastrální úřad na LV YA ve prospěch pozemků parc. č. XD a XE zapsal služebnost chůze a jízdy k tíži (tehdejšího) pozemku parc. č. XF. Analogicky tuto skutečnost současně zapsal na LV XB. Proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně odvolání.
16. Dne 21. 7. 2017 žalovaný rozhodnutím č. j. ZKI PR-O-70/427/2017-6 zamítl odvolání žalobkyně proti rozhodnutí katastrálního úřadu ze dne 11. 4. 2017 č. j. OR-1007/2012-101-125, a toto rozhodnutí potvrdil.
17. Proti tomuto rozhodnutí (rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 7. 2017 č. j. ZKI PR-O-70/427/2017-6) podala žalobkyně správní žalobu k Městskému soudu v Praze (jelikož žalobu podal též Ing. L. N., soud obě věci spojil ke společnému projednání), o ní rozhodl Městský soud v Praze rozsudkem dne 11. 12. 2019 č. j. 14 A 56/2017-61 tak, že rozhodnutí žalovaného (ze dne 21. 7. 2017 č. j. ZKI PR-O-70/427/2017-6) zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Soud v rozsudku konstatoval, že v posuzované věci se nejednalo o zřejmý omyl v katastrálním operátu, k jehož opravě by byl katastrální úřad oprávněn postupem podle § 36 odst. 1 písm. a) katastrálního zákona. Vycházel z náhledu, že chyby v zápisech v katastru nemovitostí by měly být řešeny podle § 985 a § 986 občanského zákoníku v řízení před civilními soudy. Možnost opravy chyb podle katastrálního zákona musí být s ohledem na zásadu materiální publicity, kterou občanský zákoník posílil, vykládána restriktivně tak, že je vyhrazena

toliko zjevným chybám, patrným na první pohled. Dovodil, že v posuzované věci se o takovou zjevnou chybu nejednalo, neboť mezi žalobkyní (a Ing. L. N., pozn. soudu) a osobami zúčastněnými na řízení je spor o existenci služebnosti chůze a jízdy, jeho výsledek závisí na posouzení tržové smlouvy z roku 1922, na posouzení významu „nepřevzetí“ služebnosti z pozemkových knih do evidence nemovitosti, i toho, jaké dopady mají opravy, které katastrální úřad provedl v roce 1999, respektive 2001. Podle soudu posouzení těchto otázek nelze podřadit pod pojem zřejmý omyl. O tom, že se v posuzované věci nejednalo o zřejmý omyl, svědčí i to, že její oprava trvala čtyři roky, katastrální úřad ve věci rozhodoval čtyřikrát, a že žalovaný odůvodnění „zjevné“ chyby prezentoval na sedmnácti stranách rozhodnutí. Z uvedeného důvodu „*v dané věci nešlo o opravu zjevné chyby ve smyslu § 36 odst. 1 katastrálního zákona.*“.

18. Proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 11. 12. 2019 č. j. 14 A 56/2017-61 podali žalobkyně i žalovaný kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu.
19. Dne 27. 1. 2020 žalovaný usnesením č. j. ZKI-O-70/427/2017-15 přerušil řízení do doby rozhodnutí o kasační stížnosti vedené pod sp. zn. 3 As 439/2019 Nejvyššího správního soudu. V odůvodnění uvedl, že v řízení nelze pokračovat, spisovou dokumentaci poskytl ke kasační stížnosti a před rozhodnutím ve věci musí mít účastníci možnost vyjádřit se k podkladům, popř. nahlédnout do spisu. Proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně odvolání.
20. Dne 6. 4. 2020 Český úřad zeměměřický a katastrální (jako odvolací orgán žalovaného) rozhodnutím č. j. ČÚZK-05335/2020 usnesení žalovaného o přerušení řízení ze dne 27. 1. 2020 č. j. ZKI-O-70/427/2017-15 zrušil a věc vrátil žalovanému k novému projednání.
21. Dne 22. 5. 2020 žalovaný rozhodnutím č. j. ZKI PR-O-70/427/2017-24 zrušil rozhodnutí katastrálního úřadu ze dne 11. 4. 2017 č. j. OR-1007/2012-101-125 a věc mu vrátil k novému projednání.
22. Dne 14. 8. 2020 katastrální úřad usnesením č. j. OR-1007/2012-101/148 (v dané věci prvostupňové rozhodnutí, pozn. soudu), zastavil předmětné řízení ve věci opravy chyby v katastrálním operátu iniciované z podnětu osoby zúčastněné na řízení ad I) pro zjevnou bezpředmětnost. Katastrální úřad konstatoval, že v rámci občanskoprávních soudních řízení, jež konstatoval, bylo v rozsahu návrhu na opravu chyby meritorně rozhodnuto. Řízením o opravě chyby nelze řešit spory o existenci a obsah věcného práva k nemovitosti. Odkázal na rozsudek Městského soudu v Praze shora zmiňovaný s tím, že považuje za nutné, aby komplexní právní spory přednostně rozhodovaly soudy, jelikož § 36 odst. 1 katastrálního zákona je určen pouze pro opravu zjevných chyb. Proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně odvolání.
23. Napadeným rozhodnutím (ze dne 8. 12. 2020 č. j. ZKI PR-O-82/967/2020-7) žalovaný zamítl odvolání žalobkyně, potvrdil usnesení katastrálního úřadu ze dne 14. 8. 2020 č. j. OR-1007/2012-101/148 a ztotožnil se s ním. Doplnil, že katastrální úřad při novém projednání musel vzít v potaz i rozsudky civilních soudů, které konkretizoval, a které se týkají věcného břemene, a jsou založeny ve sbírce listin katastrálního úřadu. Dále konstatoval, že „*Původní návrh na opravu chyby z roku 2012 uváděl jako chybný zápis věcného břemene – práva chůze a jízdy na LV XB, k.ú. X ve prospěch parc. č. XC, XD a XE. KÚ po prošetření vymazal věcné břemeno chůze a jízdy po pozemku parc. č. XA a XB ve prospěch pozemků parc. č. XC, XD a XD a zapsal na list vlastnictví číslo YC, do části B1 (jiná práva) oprávnění z věcného břemene převzaté z pozemkové knihy, služebnost chůze a jízdy dle čd. 32477/1932. K tomuto věcnému břemenu*

není v katastru nemovitostí u povinných nemovitostí, pozemků p. č. XA a p. č. XB evidováno odpovídající věcné břemeno. Ve stejném roce 2012 byl KÚ doručen nesouhlas s provedenou opravou tj. s věcné břemeno chůze a jízdy po pozemku parc. č. XA a XB ve prospěch pozemků parc. č. XC, XD a XE.“

24. Městský soud v Praze v předmětném řízení přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, dále též „s. ř. s.“), a vycházel přitom ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
25. Při jednání konaném dne 26. 9. 2023 žalobkyně setrvala na své argumentaci, žalovaný se k jednání nedostavil, předem svou neúčast k němu písemně omluvil a souhlasil s projednáním věci i bez jeho účasti. Dále se k jednání dostavila osoba zúčastněná na řízení ad I), která rovněž setrvala na předchozí písemné argumentaci. Účastníci neměli návrhy na doplnění dokazování.
26. Předně Městský soud v Praze k dané věci uvádí, že poté, co žalovaný napadeným rozhodnutím (ze dne 8. 12. 2020 č. j. ZKI PR-O-82/967/2020-7) potvrdil usnesení, jímž katastrální úřad zastavil předmětné řízení ve věci opravy chyby v katastrálním operátu pro zjevnou bezpředmětnost (ze dne 14. 8. 2020 č. j. OR-1007/2012-101/148), rozhodl Nejvyšší správní soud o kasačních stížnostech žalobkyně i žalovaného proti rozsudku zdejšího soudu ze dne 11. 12. 2019 č. j. 14 A 56/2017-61.
27. Nejvyšší správní soud (uvedeno nyní toliko ve vztahu k žalobkyni) rozsudkem ze dne 10. 12. 2021 č. j. 3 As 439/2019-100 kasační stížnost žalobkyně (i žalovaného) zamítl. Konstatoval, že ačkoli celkový náhled Městského soudu v Praze, že rozhodnutí žalovaného ze dne ze dne 21. 7. 2017 č. j. ZKI PR-O-70/427/ 2017-6 neobstojí, shledal správným, jeho odůvodnění korigoval. Nejvyšší správní soud připomněl, že oprava chyby v katastrálním operátu podle § 36 odst. 1 katastrálního zákona je faktickým správním úkonem, o kterém se nevede správní řízení a ani mu nepředchází zákonem formalizovaný postup. Provedení úkonu se dotčeným osobám toliko oznamuje. Poté, co katastrálnímu úřadu je doručen nesouhlas oprávněné osoby s provedením či neprovedením opravy, zahájí katastrální úřad správní řízení. Prakticky to znamená, že katastrálním úřadem je nejprve oprava fakticky provedena. V případě nesouhlasu s opravou je tímto postupem zahájeno formální řízení, ve kterém má být přezkoumána pouze správnost předchozího postupu ohledně fakticky provedené opravy. V tamní věci, jelikož žalobkyně nesouhlasila s provedenou opravou, je předmětem řízení správnost opravy, kterou katastrální úřad pod označením Z-64358/2012-101 fakticky provedl dne 3. 9. 2012, což žalobkyni (a ostatním oprávněným osobám) sdělil oznámením ze dne 6. 9. 2012. Nejvyšší správní soud poukázal na svůj rozsudek ze dne 22. 9. 2010 č. j. 3 As 11/2010-259, v němž dovodil, že „[n]esouhlasí-li [...] oprávněná osoba s obsahem oznámení [o provedené opravě], vydá správní orgán rozhodnutí, a to - pokud jde o výrok - totožného obsahu jako bylo uvedeno v oznámení, tj. buď „Údaj se opravuje takto“ nebo „Oprava údaje..... (jak byla navrhována) nebyla provedena, protože“, tentokrát již s náležitým odůvodněním“. Katastrální úřad proto v daném případě má posuzovat správnost svého předchozího faktického postupu, a to zda skutečně bylo namíste provedení právě (a pouze) té opravy, kterou vtělil do bodů jedna až pět oznámení ze dne 6. 9. 2012 (shora zmiňovaného). Pokud katastrální úřad opravu provádí ve větším rozsahu, překračuje předmět vedeného správního řízení. V tamním případě výroková část rozhodnutí katastrálního úřadu ze dne 11. 4. 2017 nekoresponduje ve smyslu citovaného rozsudku 3 As

11/2010-259 obsahu oznámení o provedené opravě, nýbrž je širší a překračuje ji. Správní orgány v rámci řízení o nesouhlasu žalobkyně s provedenou opravou tedy, nejenže nesouhlasu nevyhověly (to vadou být nemusí), nýbrž ve vztahu ke spornému věcnému břemenu a jemu odpovídajícímu právu provedly rozsáhlejší výmaz příslušných údajů, než je ten, s nímž žalobkyně nesouhlasila. Není možný postup, při kterém byly do opravy chyby v katastrálním operátu vtěleny opravy, které přesahují opravy původní, o nichž mělo být řízení s ohledem na podaný nesouhlas vedeno. Tímto postupem katastrální úřad i žalovaný překročili rámec řízení o podaném nesouhlasu, nedrželi se předmětu řízení vymezeného nesouhlasem žalobkyně s opravou provedenou v roce 2012, a v rámci rozhodnutí přijatých v roce 2017 rozhodly o provedení další (širší) opravy než je ta, jejíž správnost měly posoudit. Pokud žalovaný v rámci rozhodování o odvolání proti prvnímu rozhodnutí katastrálního úřadu (viz rozhodnutí ze dne 24. 9. 2014) zjistil, že v rámci opravy chyby oznámené dne 6. 9. 2012 nebyl zohledněn stav zápisů týkajících se sporného věcného břemene podle rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 5 č. j. 11 C 384/2001-143 ohledně sporu o určení rozsahu věcného břemene, měl v tomto rozsahu postupovat cestou nové opravy chyby *ex officio*, proti němuž by se mohly následně dotčené osoby případně bránit (samostatným) nesouhlasem. Jedná se však o komplexní a složitý právní spor o rozsahu věcného břemene a jemu odpovídajících práv. Otázka skutečné existence daných práv předmětem řízení o opravě chyb v katastrálním operátu není. Nejvyšší správní soud proto závěrem závázal žalovaného, „aby v řízení zahájeném nesouhlasy žalobců s opravou provedenou v září roku 2012, posoudil jen a pouze správnost této opravy. Tedy, zda byla na místě oprava zápisů na LV YA, YC a YB, týkajících se sporného věcného břemene a jemu odpovídajících práv v podobě, kterou katastrální úřad dotčeným osobám oznámil dne 6. 9. 2012. Nejvyšší správní soud se stěžovatelem souhlasí, že takový jeho postup nikterak nevybočuje z evidenční role katastrálních úřadů, neboť jeho obsahem není posouzení skutečné existence věcného břemene a jemu odpovídajících práv, nýbrž toliko otázka souladu zápisů (souboru popisných údajů) v katastrálním operátu s jinou částí katastrálního operátu – sbírkou listin. Tímto právním názorem Nejvyšší správní soud koriguje závazný právní názor vyslovený městským soudem v napadeném rozsudku postupem dle § 78 odst. 5 s. ř. s.“

28. Žalobkyně v předmětné věci opírá svou žalobní argumentaci o jedinou námitku, a sice že se žalovaný neřídil závazným právním názorem vysloveným Městským soudem v Praze v rozsudku ze dne 11. 12. 2019 č. j. 14 A 56/2017-61, jímž Městský soud v Praze zrušil předchozí rozhodnutí žalovaného ve věci (ze dne 21. 7. 2017 č. j. ZKI PR-O-70/427/2017-6). Současně žalobkyně v podané žalobě upozorňuje, že proti rozsudku byla podána kasační stížnost, o níž Nejvyšší správní soud ke dni podání žaloby nerozhodl.
29. Ze shora zmiňovaného vyplývá, že poté, co Městský soud v Praze zrušil rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 7. 2017 č. j. ZKI PR-O-70/427/2017-6 (a věc byla postoupena Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí o kasační stížnosti), žalovaný přerušil řízení usnesením ze dne 27. 1. 2020 č. j. ZKI-O-70/427/2017-15, které zrušil Český úřad zeměměřický a katastrální rozhodnutím ze dne 6. 4. 2020 pod č. j. ČÚZK-05335/2020 (viz bod 20. tohoto rozsudku). Následně žalovaný rozhodnutím ze dne 22. 5. 2020 č. j. ZKI PR-O-70/427/2017-24 zrušil rozhodnutí katastrálního úřadu ze dne 11. 4. 2017 č. j. OR-1007/2012-101-125. Poté katastrální úřad usnesením ze dne 14. 8. 2020 č. j. OR-1007/2012-101/148 řízení ve věci opravy chyby v katastrálním operátu zastavil (prvostupňové rozhodnutí) a žalovaný napadeným rozhodnutím ze dne 8. 12. 2020 toto rozhodnutí potvrdil.

30. Městský soud v Praze se v souladu s žalobní námitkou zabýval otázkou, zda se žalovaný v napadeném rozhodnutí (ze dne 8. 12. 2020 č. j. ZKI PR-O-82/967/2020-7) řídil závazným právním názorem vysloveným soudem ve zrušujícím rozsudku ze dne 11. 12. 2019 č. j. 14 A 56/2017-61 a shledal, že tomu tak není.
31. Napadeným rozhodnutím žalovaný potvrdil rozhodnutí, jímž katastrální úřad řízení o nesouhlasu proti opravě chyby provedené roku 2012 zastavil. Ve třetím odstavci na str. 15 uvedl, že „[n]a základě citovaných rozsudků (občanskoprávních sporných řízení dotčených osob ohledně existence a rozsahu věcného břemene, pozn. soudu) dospěl ZKI (žalovaný, pozn. soudu) shodně jako KÚ (katastrální úřad, pozn. soudu) k závěru, že v rámci občanskoprávních soudních řízení bylo již v celém rozsahu původního návrhu na opravu chyby meritorně rozhodnuto a tak se řízení o opravě chyby stalo zjevně bezpředmětným.“
32. Městský soud v Praze konstatuje, že zvolený postup žalovaného ohledně zastavení řízení pro zjevnou bezpředmětnost není v souladu se závazným právním názorem z předchozího zrušujícího rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 11. 12. 2019 č. j. 14 A 56/2017-61 ve znění korekce odůvodnění v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 12. 2021 č. j. 3 As 439/2019-100.
33. Soud s poukazem na podrobně zmiňované závěry kasačního soudu konstatované pod bodem 27. tohoto rozsudku a v souladu s nimi doplňuje, že evidenční roli katastrálních úřadů, v rámci níž je posuzována otázka souladu zápisů (souboru popisných údajů) v katastrálním operátu s jinou částí katastrálního operátu – sbírkou listin, nelze zaměňovat s posouzením skutečné existence věcného břemene a jemu odpovídajících práv, které činí právě civilní soudy rozhodující ve sporném občanskoprávním řízení. Tato zcela odlišná řízení nelze zaměňovat. Předmětem řízení před správními orgány v roce 2012 zahájeném nesouhlasem žalobkyně s opravou provedenou v září roku 2012 měla být toliko otázka, zda byla důvodná oprava zápisů na LV žalobkyně (i LV osob zúčastněných na řízení a Ing. N.) ohledně sporného věcného břemene práva chůze a jízdy a jemu odpovídajících práv tak, jak učinil katastrální úřad dotčeným osobám oznámením ze dne 6. 9. 2012.
34. S ohledem na uvedené byl soud nucen napadené rozhodnutí zrušit.
35. V dalším řízení se proto správní orgány budou zabývat toliko otázkou, zda v řízení zahájeném nesouhlasem žalobkyně s opravou provedenou v září roku 2012, byla posouzena toliko správnost této opravy. Jinými slovy, zda byla na místě oprava zápisu na LV žalobkyně i osob zúčastněných na řízení, týkající se sporného věcného břemene a jemu odpovídajících práv v podobě, kterou katastrální úřad dotčeným osobám (žalobkyni) oznámil dne 6. 9. 2012 jako správnost předchozího postupu fakticky již provedené opravy. Ohledně výroku rozhodnutí správních orgánů, jak má vypadat, soud odkazuje na bod [55] rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 12. 2021 č. j. 3 As 439/2019-100, podle kterého, jak „uvedl Nejvyšší správní soud v již citovaném rozsudku č. j. 3 As 11/2010-259, [n]esouhlasí-li [...] oprávněná osoba s obsahem oznámení [o provedené opravě], vydá správní orgán rozhodnutí, a to – pokud jde o výrok – totožného obsahu jako bylo u vedeno v oznámení, tj. buď, 'Údaj se opravuje takto ' nebo 'Oprava údaje..... (jak byla navrhována) nebyla provedena, protože ', tentokrát již s náležitým odůvodněním“ (viz bod 27. tohoto rozsudku).
36. Právním názorem, který vyslovil soud v tomto zrušujícím rozsudku, je v dalším řízení žalovaný vázán (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).

37. Pro úplnost soud uvádí, že odkaz osob zúčastněných na řízení na usnesení Ústavního soudu ze dne 22. 9. 2020 sp. zn. I. ÚS 2235/20 není ve věci přílehlavý, týká se civilního sporu o existenci služebnosti. V rámci tohoto řízení nezasahují civilní řízení do rozhodnutí správních orgánů.
38. Na základě shora uvedeného dospěl soud k závěru, že je žaloba důvodná, a proto pod výrokem I. tohoto rozsudku zrušil napadené rozhodnutí (§ 78 odst. 1 věta první s. ř. s.) a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s. ř. s.).
39. Výrok II. o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně měla ve věci úspěch, proto jí soud přiznal náhradu nákladů řízení. Ty představuje zaplacený soudní poplatek ve výši 3 000 Kč a náklady na zastoupení advokátem za tři úkony právní služby [příprava a převzetí zastoupení, podání žaloby a účast na jednání podle § 11 odst. 1 písm. a), d) a g) advokátního tarifu] po 3 100 Kč [§ 7 bod 5 ve vazbě na § 9 odst. 4 písm. d) advokátního tarifu] a dále režijní paušál ve výši 3 x 300 Kč podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu. Soud ověřil, že zástupce žalobkyně není registrován jako plátce DPH. Náklady na právní zastoupení proto činí 10 200 Kč. Žalobkyni tak bude na náhradě nákladů zaplacená žalovaným celková částka 13 200 Kč, a to do rukou jejího zástupce JUDr. Pavla Pileckého, advokáta.
40. Osobám zúčastněným na řízení soud žádnou povinnost v řízení neuložil, současně neshledal důvody hodné zvláštního zřetele, pro které by jim mohl přiznat právo na náhradu nákladů řízení. Proto v souladu s § 60 odst. 5 s. ř. s. rozhodl pod výrokem III. tohoto rozsudku, že osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

JUDr. Ludmila Sandnerová v. r.
předsedkyně senátu